

Emre Alkin
MÜKEMMELİ ARAYAN KADIN



DESTEK YAYINLARI: 1004

EDEBİYAT: 302

EMRE ALKİN / MÜKEMMELİ ARAYAN KADIN

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül

Editör: Özlem Küskü

Resimleyen: Melda Kamhi Kosif

Son Okuma: Devrim Yalkut

Kapak Tasarım: İlknur Muştu

Sayfa Düzeni: Işıl Ilgıt Şimşek

Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Eylül 2018

6. Baskı Aralık 2020

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-479-6

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Deniz Matbaa Mücellit - Çetin Koçak

Maltepe Mahallesi Hastane Yolu Sok No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

Sertifika No. 48625



EMRE ALKİN

Mükemmeli
Arayan
Kadın

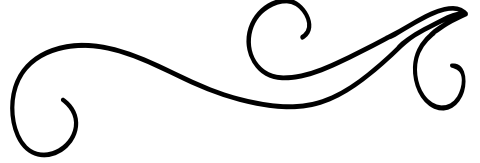


Sadece kokusu sebebiyle bir kadına âşık olunur mu?

Olunur elbet...

Daha basit sebeplerden bile âşık olunur.

Şaşırmamak lazım.

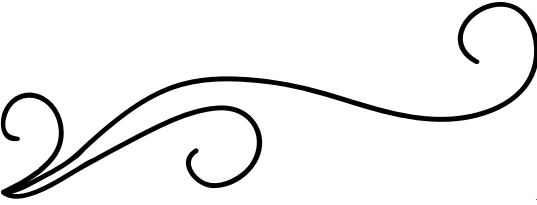


“Kadın kokusu” parfümden öte bir şeydir.

Cazibenin, arzunun ve zekânın karışımıdır.

Kimi için aşkı, kimi için şefkati çağrıştırır.

Bazen de öfkeyi ve çaresizliği...



*Kadın vardır şarkı söyleten,
kadın vardır yıldızları saydıran...*

İÇİNDEKİLER

1. MÜZİK VE DANS	11
2. YÜRÜYÜŞ.....	17
3. POR UNA CABEZA	29
4. COLCADA VE VOLGADA.....	37
5. AHENK.....	43
6. OCHO CORTADO	50
7. BENİ FİMLERDEKİ GİBİ ÖP.....	61
8. IN VINO VERITAS.....	65
9. GIRO... ..	70
10. TUTKU MU MANTIK MI?	73
11. SONRASI SONRAYA KALSIN	78
12. BOŞLUK	85
13. VUSLAT	88
14. UZAK TUTUŞ... YAKIN TUTUŞ.....	92
15. VE MILONGA.....	98
16. YATAĞINDAN TAŞAN NEHİR.....	107
17. KURT VE KUZU.....	114
18. SESLER	119
19. BEKLEYİŞ	125
20. TAMAM MI DEVAM MI?.....	132
21. KORKU.....	135
22. KARŞILAŞMA	138
23. BENİM ADIM NE?	145
24. SON SÖZ.....	157

YAZAR HAKKINDA

Prof. Dr. Emre Alkin; Saint Michel Fransız Lisesi'ni 1987 ve İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'ni de 1991'de bitirdikten sonra, 1993 yılında İstanbul Üniversitesi'nde lisansüstü eğitimini tamamladı. 1996 yılında doktorasını yine aynı üniversitede tamamlayarak ve 1997'de "doçent"; 2002 yılında ise "profesör" unvanını aldı.

1999-2003 yılları arasında İMKB Başkan Danışmanlığı, 2000 yılında TİM Genel Sekreterliği, Vergi Konseyi Üyeliği görevini yürüten Prof. Dr. Emre Alkin; Çukurova Holding, Doğan Holding, Anadolu Holding ve Altınbaş Holding'de görev yaptı. Çeşitli gazetelerde ekonomi köşe yazarlığı, TV8, SKYTÜRK, A HABER, CNNTURK, TRTHABER gibi televizyon kanallarında ekonomi yorumculuğu yapan Prof. Dr. Emre Alkin, Dünya gazetesinde "Paylaşmasak Olmazdı" isimli sayfasıyla içimizdeki kahramanlara yer vermektedir.

Şu an Altınbaş Üniversitesi Rektör Yardımcısı olan Alkin, İzmir'in spor kulüplerinden Göztepe Sportif A.Ş.'de Yönetim Kurulu Üyeliği, Türkiye Futbol Federasyonu Genel Sekreterliği, UEFA Pazarlama Komitesi Üyeliği de yapmıştır. Temmuz 2017'den beri de Galatasaray Sportif A.Ş. Bağımsız Yönetim Kurulu Üyesi olarak görev yapmaktadır. Alkin, "Uzlaşmazlık Çözümü" konusunda şirketler ve kamu arasında ulusal ve uluslararası çalışmalara katıl-

maktadır. Ödeme Sistemleri, Mobil Teknolojiler, Finans ve Mali Konular ile ilgili uluslararası şirketlerde görev yapmaktadır.

Prof. Dr. Emre Alkin'in; Risk Management, Finansal Aracılığın Evrimi, Bankalarda Risk Yönetimine Giriş, Yalın Alpay'la Birlikte kaleme aldığı Düünden Bugüne Gaziantep, Her Şey Ekonomi Değil, Paylaşmasak Olmazdı, Fikret Mualla'nın Sanatı ve 2017 yılının en iyi iş kitabı seçilen Olaylarla Türkiye Ekonomisi isimli, biri İngilizce olmak üzere sekiz kitabı bulunmaktadır. Ayrıca insan ilişkilerinin düünden bugüne evrimi üzerine yazdığı Seve Seve Aldattım isimli kitabı da geçen yıl çok satan kitaplar arasında yer almıştır.

Prof. Dr. Emre Alkin, iki çocuk babası olup, Türkçe, İngilizce ve Fransızca konferanslar vermektedir.

ÖNSÖZ

Tiyatroyu severim. Sinemaya göre jestler ve mimikler biraz daha abartılıdır ama eğlencesi de budur. Bu kitabı da öyle yazdım. Yaşadığımız ne varsa seçilmiş kişilerin üzerinde topladım, sonra da azıcık büyüterek anlattım. Arka sıralardan da gözüksün diye... Şaşkınlığı anlatmak için gözaklarına kadar gösterdim bakışları, kızgınlığı anlatmak için topuklar yere balyoz gibi indi, tutkuyu anlatmak için de ateşi körükledim.

Tangoyu severim. Ancak sonradan sevdim tangoyu. Dans etmeyi severim ama tango sadece dans değildir. Her işe hobi kıvamında başlayıp, sonra ciddileştiğim için, bir süre sonra tangonun danstan da öte olduğunu anladım. Bir masada oturup konuşmayı başaramayacak insanların, dans pistinde uyumla akmalarını hayretle izledim. Kuşak çatışmalarının tangoda yaşanmadığını gördüm. Gençler ve yaşlılar gayet güzel anlaşıyorlar tangoda.

Kitabı yazmaya karar vermemin sebebi, İstanbul Tango'da tanıştığım Muharrem Yılmazkaya ve Nilay Akgün oldu. İki Tango öğretmeniyle dans ettiğimiz vakit kadar tangonun evrenselliği üzerine konuştuk. Onların aşkları tango sayesinde başlamıştı, hatta sivriliklerini tangoyla ehlileştirmişlerdi. Tutkuları, inatları, öfkeleri ve aşkları dansa dönüşmüştü. Bana da tangoyu öğrettikleri için onlara sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Kitabı yazarken, “Bu böyle olmayacak”.. dedim bir anda içimden. Sosyal medyadan çalışmalarını sürekli takip ettiğim ve ailemini yakından tanıdığım Melda Kamhi Kosif’i aradım. “Senin çizgilerle anlatmam gereken bir hikâye var” dedim. Kırmadı beni. Birbirinden güzel illüstrasyonlar çizdi. Melda’nın emeğiyle kitap daha anlamlı hale geldi. Kendisine teşekkürü bir borç bilirim. Melda ile birçok çalışmaya beraber imza atmayı umut ediyorum.

Destek Medya’nın değerli başkanı Yelda Cumalıoğlu coşku ve dikkati bir arada tutabilen bir hanımefendi olarak bu süreçte bana ilham verdi diyebilirim. Hem bir kadın hem de bir yönetici olarak eşine az rastlanan insanlardan olduğunu gösterdi. Ertürk Akşun hem tecrübesi hem de bilgeliğiyle çözümleri yaratan kişi oldu. Editör Özlem Küskü’nün oldukça yerinde yönlendirmeleri ve müdahaleleri sayesinde *Mükemmeli Arayan Kadın* sonunda ortaya çıktı. Destek Yayınları ailesine müteşekkirim.

Nihayetinde, bu kitaptaki kişilerin ortaya çıkması için ilham veren tüm insanlara teşekkür ederim. Bazılarını hiç tanımıyorum. Gittiğim gezdiğim yerlerde, gördüğüm gözlemediğim kişiler. Bazılarını ise tanıyorum. Konuştuğum, dertleştiğim kişiler. Hepsinin üzüntülerini, sevinçlerini, beklentilerini, hayal kırıklıklarını, hayata tutunmalarını, radikal kararlarını, tutkularını, aşklarını ve bazen de kendilerini kandırmalarını tiyatrodaki olduğu gibi belirgin çizgilerle birleştirerek anlattım.

İstedığımız gibi değil, bizden beklendiği gibi yaşadığımız hayatları yazdım özetle... Sevgiyle ve keyifle.

Emre Alkin

1. MÜZİK VE DANS

Hayat tangoya benzer. Hem ruha hem de bedene dokunan tango için iki kişi gerekir.

Bu doğaçlama dans tıpkı hayat gibi sürprizlere gebedir. Hiç kimse bir sonraki adımın ona ne getireceğini bilemez. Ettiğiniz her dans tektir ve eşsizdir.

Bu özel dans tıpkı hayat gibi bize pek çok sorular sorar. Eşinize nasıl bir mesafeden sarılacaksınız? Onun özgür doğasının ortaya çıkmasına yardımcı mı olacaksınız yoksa sıkıp boğacak mısınız? Adımlarınız birbirine mi dolanacak yoksa eşsiz bir uyum mu yükselecek? Her yeni soru yeni cevaplar getirir ama en önemlisi sizi, size yaklaştırır.

Sürekli aynı kâbusu görüyordu Gizem. Görkemli balo salonunu dolduran kalabalık kahkahalarla ona gülüyordu. Üzerine büyük bir titizlikle seçtiği nişan elbisesini geçirmeye çalışıyor, bir türlü elbiseyi olduramıyor, konuşmak istiyor konuşamıyordu. Bağırabilse yeter durun diyecekken sesi de çıkmıyordu. Kalabalığın önünde çırpınırken yataktan fırladı.

Bülent yatağın en uzak köşesinde kıvrılmış uyuyordu. Komedinin üzerindeki saate baktı. Sabah 04.00. Başını tekrar yastığa

koydu. Eğer şanslıysa tekrar uykuya dalabilecekti. Kalbi hâlâ sıkışık, gördüğü kâbusun atmosferinden kopamamış, gözünün önünde kalabalığın kahkahası yükseliyordu.

Aklına babası geldi yine. O gece onu, o saçmalaktan çekip almaya başarabilen tek erkek...

Daha ilk günden hem annesi hem de babası açık açık olmasa da mesafeli duruşlarıyla onu uyarılmışlardı. Hayatını birleştirmek istediği adamla tanıştıkları büyük gün ikisinin yüzündeki ifade her şeyi anlatmıştı. Yemekte nişan planlarından, evlilik tarihinden bahsetmişler ama kimseden bekledikleri ilgi ve onayı alamamışlardı. Gizem sohbeti fazla uzatmamış, sevdiği adamı soğuk masada daha fazla tutmamak için erkenden bitirmişti geceyi.

Havada asılı kalan soğuk ifadeler karşısında Gizem geceyi bir yol kazasına sürüklenmeden tamamlamayı başarmıştı. Ama adam için ezici bir final olmuştu. Hissediyordu. Anne ve babası sevmemişlerdi damat adayını. Sessizce yenilen bir yemek sonrası bozuntuya vermeden sakince ayrılmışlardı evden.

Adamın arızalarının farkındaydı Gizem. O güne gelene kadar su yüzüne çıkan kırılğanlıklarından, palavralarından, halinden, asabiyetinden bir an olsun geri adım atmamıştı. Gizem belki de babasına bir şeyleri oldurabileceğini ispatlamak istemişti. Davetiyeler dağıtıldı, İstanbul'un en şık otelindeki salon, nişan töreni için hazırlandı. Sosyetenin önde gelenleri, iş çevresinden tanıdıklarıyla geniş bir davetli listesi hazırlanmıştı. Herkes gelmişti nişana. Bir kişi hariç. Damat adayını.

Adam o gece nişan törenine gelmedi. Nişan gecesini tek başına göğüslemek zorunda kalacağını anladığında odasında zor sakinleştirmişlerdi Gizem'i. Ağlamaktan akmış makyajını

silerken babası girdi odasına. Çok utanıyordu. “Ben sana demiştim” cümlesini duyacak takati yoktu. Göz göze geldiklerinde çaresizce kendisini babasının kollarına bırakmıştı. Onu her ne olursa olsun her zaman kucaklayacak ve saracak tek adamın kollarına.

Babası “Gel kutlayalım...” demişti sessizce. Gizem’i ağlarken güldürmeyi başarmıştı.

“Neyi, aptallığımı mı? Yoksa akıllanmamı mı?”

“Aşkolsun kızım. Sen akıllı ve harika bir kadınsın.”

“Peki neyi kutluyoruz o zaman?”

“İlk tango dersini.”

“Ya baba lütfen, hiç gülecek halim yok.”

“Şaka yapmıyorum. Bu gece kavalien olabilir miyim?”

“...”

“Bu akşam seninle tango yapacağım.”

“Neden bu akşam?”

“Çünkü erkek ile kadın arasındaki ahengin önemini en iyi bu akşam anlatabilirim.”

“Eğitici darbe ha!”

“Ben anlamam öyle laflardan. Sadece dans edeceğiz, haydi toparlan bakalım.”

“Peki geliyorum birazdan.”

“Fazla bekletme lütfen. Davetlilerden giden oldu ama, gerçek dostların seni bekliyor.”

“Lütfen” demişti. Yalvarır gibi değil, iç titreten cinsten. Fazla bekletmeden çıkmıştı odadan. Herkes onu gülümseyerek bekliyordu. Kimse teselli etmedi, gülümseyen dostları karşısında işte.

Neşeli bir tango başlarken, babası yükselen müzikle beraber elini tutmuş ve beraber ilk dersini vermişti ona.

“Tango tutuşla başlar. Ne çok yakın ne çok uzak, her zaman ulaşılabilir bir mesafede duracak erkek kadına. Boğmayacak, sıkmayacak ama güvende hissettirecek. Hareketi erkek verecek kadın da uyacak. Eğer arada ahenk varsa tabii. Ahenk yoksa olmaz” demişti babası. Gizem gözleri dolu dolu dinlemişti sözlerini.

“Kafanda bundan sonra atacağın adımı hesaplıyorsan, iyi dans ediyor muyum diye düşünürsen ve yanlış yapar mıyım korkusunu taşıyorsan dansın özgür doğasına hakaret edersin. Tangonun tüm sırrı doğaçlama olmasındadır kızım. Tıpkı hayatına alacağın insanlarla atacağın adımlar gibi... Hesap kitap varsa hiçbir ilişkiyi sürdüremezsin. Ne kadar çabalarsan çabala...”

Dansın pistinin ortasında kalan üç beş yakın eş-dostun arasında babası Gizem'e adeta bir hayat dersi vermişti. Gizem babasının sonsuz şefkatiyle sarf ettiği sözlerini dinlemiş, yönlendirmeleriyle şimdiye kadar sadece izleyicisi olduğu bir dansın inceliklerini ufak da olsa sergilemeye çalışmıştı. Hiç de fena değildi üstelik.

“Uzun süre aynı partnerle dans edersen artık ona alışırısın. Onun en ufak bir hareketinden bile ne demek istediğini anlarsın. Bunun için çok iyi tango bilmene bile gerek yoktur ama iyi bir okuma yapman her zaman işine yarar. Karşındakinin adımlarını her zaman oku kızım. Ona uy, o da sana uysun ama uyum yoksa dur ve bak. Sürekli ayağına basan birinin dansına daha fazla eşlik etme.”

Müzik aktıkça Gizem çözülmüş bir buz parçası gibi suda yüzdüğünü hissetmişti.

“Tango sadece bir dans değildir. İçinde zıtlıklar, kavuşmalar, savaşılar, uyum ve tutku vardır. Sessiz kavgalar edilir, adımlarla konuşulur. Düşersin, kalkarsın ama hep dansın içinde kalırsın. Dans başlayınca tek derdin sadece dans etmek olacak. Gözün kulağın başka yerde olmayacak. Erkek her zaman olası çarpışmalardan kadını koruyacak, her daim tetikte kalacak. Kadınından önce pistten inmeyecek. Bu aynı zamanda erkekliğin de bir kuralıdır kızım. İyi ki gitti, üzülme.”

“Bir daha asla olmayacak baba.”

“Asla, asla deme kızım. Daha çok gençsin, tecrübesizsin. O kelimeyi kullanma hiç. Aslında hiç de deme. Olur, olabilir de. Hiçlik değil varlık olsun sözünde. Sadece Yaradan’a verdikleri için değil, vermedikleri için de şükret. Bir gün öyle bir şey yaşarsın ki, eleştirdiğin ne varsa yanında masum kalır. Unutma, yaşadığın ne varsa tecrübedir. Günahı kendine göre tarif edenlerden olma. Bir günahla sınanmadıkça el için aklında mahkeme kurma. El ile gelen düğün bayram derler ama, bazen kendi rızanla dalarsın karanlık sulara. O yüzden kendine de iyi davran, başkasına da. Bu hayat dansında daha çok kişi gelecek karşına.”

Hayatının en unutulmayacak dersini işte böyle almıştı Gizem. Kuralına uygun bir şekilde babası onu dansa davet ettiği yere kadar götürmüş, alınına bir öpücük bırakmıştı.

“Haydi toparlan, eve gidiyoruz güzel kızım.”

Yattığı yerden derin bir soluk alarak döndü gerçek dünyaya Gizem ama aklında hâlâ babasının sözlerini evirip çeviriyordu. Bülent hâlâ kıvrıldığı yerden milim kıpırdamamış bir halde uykusuna devam ediyordu. Saate baktı, 04.30. Hâlâ çok erkendi. Gözle-

rini kapatıp birkaç saat de olsa uyumaya zorladı kendini. Gecenin dayattığı kâbusun etkisinden başka türlü uzaklaşamayacaktı.

